

ԱՐՏԱՇԵՍ ՇԱՀՆԱԶԱՐՅԱՆ*

Պատմական գիրությունների թեկնածու, դոցենտ
ՀԱԱ պարմության ինստիտուտ
ash.haam@gmail.com

ԽԱՂԻԱՂԻ ՏԵՂԱԴՐՈՒԹՅԱՆ ՇՈՒՐՋ

Բանալի բառեր՝ Խաղիսաղ, Լոփնաս, Աղուէ, Աղստև, Տավուշ, Կուր, Գարդման:

Ներածություն

Հայ պատմագրության մեջ քանից հիշատակվող պատմական Խաղիսաղը գտնվել է Մեծ Հայքի Ուտիք աշխարհում: Այդ քաղաքն առավելագեն հայտնի է իբրև մի բնակավայր, որի մերձակայքում 450 թ. կայացել է 450–451 թթ. ժողովրդա-ազատագրական պատերազմի ժամանակ հայկական և պարսկական զորքերի միջև երկու խոշոր ճակատամարտերից առաջինը¹: Այն, ինչպես քաջ հայտնի է, ավարտվել է սպարապետ Վարդան Մամիկոնյանի գլխավորած հայկական զորքի փայլուն հաղթանակով:

Գլխավորապես այդ հանգամանքով պայմանավորված՝ Խաղիսաղի տեղորշման հարցը տասնամյակներ շարունակ եղել է հետազոտողների ուշադրության կենտրոնում:

Խաղիսաղի գեղադրությունը

Խաղիսաղ քաղաքի տեղորշմամբ զբաղված որոշ ռառմանամբ հրովարտական հայությունը այն տեղակայել են Աղրբեջանի Հանրապետության Թովուզի շրջանի Յանիսիլի (Խալիսալ, Խալիսանլը, Խիլիսինա) գյուղի տեղում: Նման տեղորշման հիմքում ընկած է Խաղիսաղի մերձակայքով հոսող Լոփնաս գետի հետ Ձագամ գետի նույնացումը²: Ղ. Ալիշանն էլ Լոփնասը նույնացրել է կամ

* Հողվածը ներկայացվել է 07.05.21, գրախոսվել է 17.05.21, ընդունվել է բարագրության 02.08.21:

¹ Տե՛ս Եղիշեի 1957, 75, Ղազարայ Փարպեցոյ, 1982, 150, Մովսէս Կաղանկատուացի 1988, 114:

² Տե՛ս Sant-Martin 1818, 88–89, Բարխուտարեանց 1895, 57–58, Եղիշեի 1957, 207, ծան. 94, Հարությունյան 1978, 715, Հակոբյան, Մելիք-Բախշյան, Բարսեղյան 1989, 715, Հակոբյան, Մելիք-Բախշյան 1991, 475, Կարապետյան 2004, 299:

Խաղխաղի տեղադրության շուրջ

Չագամի, կամ էլ նրա վտակներից մեկի հետ³: Այսպիսով, ըստ այս հեղինակների, Խաղխաղը գտնվել է Ուսիքի Գարդման գավառում, քանի որ այդուղով Չագամի հոսելը կասկածից վեր է:

Սակայն բանն այն է, որ հայկական ու վրացական աղբյուրներում զանազան տարբերակներով՝ Չագամ, Չակամ, Չեգամ, Չեգիմ և անգամ Բերդուցի անվամբ⁴ հիշատակված Չագամը երբեք Լոփնաս չի կոչվել: Բացի այդ, որ տվյալ պարագայում շատ կարևոր է, Խաղխաղը Գարդմանում գտնվելու դեպքում այդ գավառը պետք է լիներ արքունապատկան տիրույթ և կառավարվեր թագավորի նշանակած կառավարչի կողմից: Մինչդեռ Գարդմանն առանձին իշխանություն էր և պատկանում էր իր ժառանգական տեր իշխանին:

Խաղխաղի տեղադրությանն անդրադողների մի մասն էլ այն տեղակայել է Ուսիքի Աղուէ գավառում Աղսուն գետի ափին: Ս. Երեմյանն Աղսունը նույնացնելով Լոփնասի հետ, սկզբում գրել է, որ այդ քաղաքն ամենայն հավանականությամբ նույնական է դրա ափին գտնվող Լալա (Խիլխիլա, Խիլխինա) կոչված բնակավայրի հետ⁵: Հետագայում նա հպանցիկ կրկին անդրադառնալով Խաղխաղի տեղադրությանը, գրել է, որ այն պետք է փնտրել Աղրբեցանի Հանրապետության Ղազախ քաղաքի մոտերքում⁶:

Վ. Խաչատրյանն այդ բնակավայրը նույնացրել է Ղազախի հետ⁷: Ֆ. Մամեդովան Խաղխաղը տեղադրել է «ժամանակակից Ղազախի գոտում»⁸, իսկ Ա. Եղիազարյանը՝ Աղսուի աջ ափին⁹: Խաղխաղը սկզբում Չագամ գետի ափին տեղակայած Բ. Հարությունյանը հետագայում վերանայել է այդ տեսակետը: Նա համերաշխել է Խաղխաղը «ներկայիս Ղազախ քաղաքի տեղում կամ մերձակայքում» տեղադրող ուսումնասիրողների հետ¹⁰ և այն գետեղել Աղսուի աջ՝ արևելյան ափին¹¹:

³ Տե՛ս Ալիշան 1856, 84:

⁴ Տե՛ս Կարտլիս Շխօքրեბա 2008, 337:

⁵ Երեմյան 1939, 85

⁶ Երեմյան 1969, 21: Հեղինակը հոդվածին կից քարտեզում Ղազախը նշել է Լալա (Խաղխաղ) ձևով: Տե՛ս նաև՝ Հայ ժողովրդի պատմություն 1984, Երեմյան 1951, 55:

⁷ Տե՛ս Խաչատրյան 1991, 130:

⁸ Մամեդովա 2005, 353:

⁹ Տե՛ս Եղիազարյան 2010, 99:

¹⁰ Հարությունյան 2007, 98, Արյունյան 1979, 28:

¹¹ Տե՛ս Հայաստանի պատմության ատլաս 2004, 49, 51, Հայաստանի ազգային ատլաս 2008, 34:

Շահնագարյան Ա.

Ընդ որում, Բ. Հարությունյանը, Լոփնասի ու Աղստևի նույնացումը պատմական ճշմարտությունից հեռու դիտելով, առավել հավանական է համարել, որ այն նույնական է ոչ թե Աղստևի, այլ դրանից արևելք Կուր հոսող Հախում գետի հետ, տարօրինակ համարելով, որ «Աղստև գետի անոնը կարող էր մի ինչ-որ ժամանակ փոխարինվել Լոփնասով և այնուհետև վերականգնվել»¹²:

Լոփնասն արդեն անվարան Հախումի հետ է նույնացրել Ա. Հակոբյանը: Նա նույնիսկ Խաղխաղի ճակատամարտը Լոփնասի ճակատամարտ է կոչել և Խաղխաղը տեղորոշել Կուր գետի աջ ափին¹³: Տ. Գևորգյանն էլ Լոփնասի ու Աղստևի նույնացումը բավարար չափով հիմնավորված չի համարել և Ենթադրել է, որ Խաղխաղը «աետք է գտնվեր ավելի հարավ»¹⁴: Թե հարավ ասելով հետազոտողն ինչ է հասկացել՝ չի որոշակիացրել:

Խնդրո առարկա Խաղխաղի տեղակայման հարցը վերջինն արձարձել է Ա. Այվազյանը: Նա այդ բնակավայրը Զագամի ափին գտնվելու տեսակետը մերժելով, գրել է հետևյալը. «Ս. Տրեմյանը ճիշտ է Լոփնասը նույնացրել Աղստևի, իսկ Խաղխաղը՝ ժամանակակից Խիլխինա գյուղի հետ»¹⁵: Նկատենք, որ Խիլխինան ընկած է Աղստևի ձախ ափին:

Արգիշտի 1-ի (Ք.ա. 786–764) Խորխոռյան տարեգործային մեջ (Ք.ա. 782 թ.) Ալիշտու=Աղստև քաղաքի և XIII դ. Ստեփանոս Օրբելյանի կողմից նույնանուն բնակավայրի հիշատակումները¹⁶ հիմնավորում են Աղստևը Լոփնասի վերանվանվելու անհնարինության շուրջ Բ. Հարությունյանի վերը բերված պնդումը: Ինչ վերաբերում է Խաղխաղի և Խիլխինայի՝ հնյունական առումով մոտ լինելու հիմամբ նույնացմանը, ապա դա նման մոտեցման համար բավարար հիմք չէ: Ինչպես արդեն տեսանք, Զագամի ափին ևս նույնանուն բնակավայր կա, ինչը բնավ չի նշանակում, որ այն Խաղխաղի հետ նույնական է: Ընդ որում, Ս. Երեմյանն այդ բնակավայրերը որոշակի վերապահությամբ է նույնացրել, ինչը բնավ պատուհական չէ:

Խաղխաղի ճակատամարտը և դրան նախորդած անցքերն առավել ստուգ ներկայացրած Եղիշեի տված տեղեկություններից հետևում է, որ նախքան Վարդան Մամիկոնյանի գլխավորած հայկական զորքի գալն Աղվանքում գտնված պարսկական բանակը Կուրը գետանցել էր ու տեղակայվել «մերձ ի

¹² Հարությունյան 2007, 100:

¹³ Յակոբեան 2009, հավելված քարտեզ, Յակոբեան 2020, 92:

¹⁴ Գևորգյան 2013, 135:

¹⁵ Այվազյան 2016, 128–129 և հայ.:

¹⁶ Մելիքիշվիլի 1960, Ստեփանոս Օրբելեան 1910, 397:

Խաղխաղի տեղադրության շուրջ

սահմանս Վրաց հանդէպ Խաղխաղ քաղաքի»¹⁷, որպեսզի կանխի նրա մուտքը բուն Աղվանք: Ինչ վերաբերում է հայոց գործին, ապա այն «ի գեռղն, որ կոչի Խաղխաղ Երկիրն Աղուանից»¹⁸ էր հասել «ընդ սահման Վրաց»¹⁹, այսինքն Հայաստանի 387 թ. բաժանման հետևանքով Վիրքի կազմում ներառված Գուգարաց բդեշխության տարածքից և, անպայման, Աղստևի ստորին հոսանքի հովտով, որտեղով այդ գետի աջ ափով հիմա էլ անցնում է Հայաստանի ներքին շրջանները Կուրի դաշտավայրի հետ կապող, ճիշտ է, այժմ չգործող ուղին»²⁰:

Ասել է, թե հայոց գորքը նախքան Խաղխաղի մոտ հասնելը գետանցել էր Աղստևը, որի աջ ափին էր գտնվում այդ քաղաքը: Ճակատամարտի ընթացքում հայոց ուժերը հմուտ մարտավարության ու խիզախության շնորհիվ պարսիկներին հաջողությամբ «խախստական առնեխն մինչև յամուր տեղիս մայրեացն առ խորագոյն դարիւն Լոփնաս գետոյ»²¹: Ընդ որում, Եղիշեի, նրանից բառացիորեն քաղաքրած Մովսես Կաղանկատվացու և Ղազար Փարպեցու հաղորդումների համադրումից հստակ հետևում է, որ պարսիկները խունապահար նահանջում էին Կուրի ու նրա վտակ Լոփնասի գետախառնուրդի ուղղությամբ, որպեսզի Կուրն անցնելով հետապնդողներից փրկվեն²²: Եվ քանի որ Խաղխաղի՝ Կուրից հարավ գտնվելը վիճարկման ենթակա չէ, իսկ Լոփնասը, որի նոյնացումն Աղստևի հետ ապացուցելի չէ, դեպի Կուր է հսում նրանից արևելք, ապա պարսիկները մարտադաշտից դեպի Կուր են փախել հյուախս-արևելյան ուղղությամբ: Հետևաբար, Խաղխաղը պետք է փնտրել ոչ թե Աղստևի ափին, այլ՝ Լոփնաս=Հախումի ստորին հոսանքում, այդ գետի ձախակողմում ու ոչ թե Աղուէ, այլ՝ Տավուշ գավառում:

Եղրակացություն

Խաղխաղ քաղաքի տեղադրության շուրջ հայտնվել են տարբեր կարծիքներ: Ուսումնասիրողների մի մասը Լոփնաս գետը նոյնացնելով Զագամ գետի հետ, այն նոյնացրել է Աղրբեջանի Հանրապետության Թովուզի շրջանի Յանիսի գյուղի հետ: Ոմանք էլ Լոփնասն Աղստև գետը համարելով կարծել

¹⁷ Եղիշեի 1957, 75:

¹⁸ Ղազարայ Փարպեցոյ 1982, 150:

¹⁹ Եղիշեի 1957, 74:

²⁰ Հմմտ. Հարությունյան 1974, 92:

²¹ Եղիշեի 1957, 76:

²² Տե՛ս Եղիշեի 1957, 75–76, Մովսես Կաղանկատուացի 1988, 114–115, Ղազարայ Փարպեցոյ 1982, 152–154:

Շահնագարյան Ա.

են, որ Խաղիսաղը գտնվել է դրա ափին: Որոշ հետազոտողներ էլ զգուշորեն կամ անվերապահորեն Լոփնասն Աղստևից արևելք Կուր հոսող Հախում գետի հետ նույնացնելով գտել են, որ Խաղիսաղը պետք է տեղադրել այդ գետի ափին:

Խաղիսաղի ճակատամարտի մասին սկզբնաղյուրների հաղորդումների համադիր քննությունից հստակ հետևում է, որ խնդրո առարկա քաղաքը պետք է փնտրել ոչ թե Աղստևի ափին, այլ՝ Լոփնաս=Հախումի ստորին հոսանքում, այդ գետի ձախակողմում, ընդ որում, ոչ թե Աղու, այլ՝ Տավուշ գավառում:

ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹՅՈՒՆ

Ալիշան Ղևոնդ 1856, Տեղագիր Հայոց մեծաց, Վենետիկ, Սուլը Ղազար, 105 էջ:

Բարխուտարեանց Մ. 1895, Արցախ, Բագու, տպարան Արօր, 208 էջ:

Գևորգյան Տ. 2013, Հայոց Արևելից կողմերը ըստ «Աշխարհացոյց»-ի, թեկնածուական ատենախոսություն, Երևան, անտիպ, 157 էջ:

Եղիազարյան Ա. 2010, Արարական խալիֆայության Արմինիա վարչական շրջանը, Երևան, ԵՊՀ հրատ. 186 էջ:

Եղիշէի 1957, Վասն Վարդանայ եւ հայոց պատերազմին, ի լոյս ածեալ բաղդատութեամբ ծեղագրաց աշխատութեամբ Ե. Տէր-Մինասեան, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., 224 էջ:

Երեմյան Ս.Ս. 1969, Էրեբոնի-Երևանը միջազգային առևտրի մայուսիների վրա, Լրաբեր հասարակական գիտությունների, թիվ 12, Երևան, էջ 16–25:

Կարապետյան Ս. 2004, Հյուսիսային Արցախ, Երևան, ՀՀ ԳԱԱ հրատ., 583 էջ:

Հակոբյան Ռ.Խ., Մելիք-Բախչյան Ստ.Տ.Ս., Բարսեղյան Հ.Խ. 1989, Հայաստանի և հարակից շրջանների տեղանունների բառարան, հ. 2, Երևան, ԵՊՀ հրատ., 991 էջ:

Հակոբյան Ռ.Խ., Մելիք-Բախչյան Ստ.Տ.Ս., Բարսեղյան Հ.Խ. 1991, Հայաստանի և հարակից շրջանների տեղանունների բառարան, հ. 3, ԵՊՀ հրատ., 991 էջ:

Հայ ժողովրդի պատմություն 1984, հ. II, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ, 691 էջ:

Հայաստանի պատմության ատլաս 2004, Ա մաս, հետինակ Բ.Հ. Հարությունյան, Մակմիլյան Արմենիա ՀՀ ՓԲԸ, 193 էջ:

Հայաստանի ազգային ատլաս 2008, հ. Բ, Տիգրան Մեծ հրատ., 263 էջ:

Հարությունյան Բ. 1978, Խաղիսաղ, Հայկական սովետական հանրագիտարան, հ. 4, Հակոբ Մեղապարտի անվան պոլիգրաֆ կոմբինատ, 719 էջ:

Հարությունյան Բ. 2007, Խաղիսաղի ճակատամարտը (450 թ.), Հայկական բանակ, թիվ 4, Երևան, էջ 95–103:

Ղազարյայ Փարպեցոյ 1982, Պատմութիւն Հայոց, Թուլյա առ Վահան Մամիկոնեան, Քննական բնագիրը Գ. Տէր-Մկրտչյանի և Ստ. Մայսավանցի, Երևան, ԵՊՀ հրատ., 537 էջ:

Խաղաղարի տեղադրության շուրջ

Մովսէս Կաղանկատուացի 1988, Պատմութիւն Աղուանից աշխարհի, քննական բնագիրը և ներածությունը Վարագ Առաքելյանի, Երևան, ՀՍՍՀ ԳԱ հրատ., Երևան, 242 էջ:

Յակոբեան Ա. 2009, Պատմա-աշխարհագրական եւ վիմագրագիտական հետազոտութիւններ (Արցախ եւ Ոտիք), Վիեննա-Երեւան, Միջթարեան հրատարակչատուն, 476 էջ:

Յակոբեան Ա. 2020, Արքայատոհմերն ու իշխանատոհմերը բուն Աղուանքում եւ Հայոց Արևելից կողմանքում անտիկից մինչև ԺԴ դար (պատմա-աղբյուրագիտական քննություն), Երեւան, ՀՀ ԳԱԱ Գիտութիւն հրատ., 439 էջ:

Պատմութիւն նահանգին Սիսական արարեալ Ստեփանոսի Օրբելեան արքեպիսկոպոսի Սինեաց Ստեփանոսի Օրբելեան 1910., Թիֆլիս, Ելեքտրաշարժ տպ. օր. Ն. Աղանեանցի, 618 էջ:

Այվազյան Արմեն 2016, Армяно-персидская война 450–451 гг. Кампания и сражения, Ереван, изд. «Воскан Ереванци», 516 с.

Արդյունան Բ.Ա. 1979, Административное деление закавказских владений Сасанидского Ирана согласно труду Егише, Кавказ и Византия, I, Ереван, с. 19–35.

Երեմյան Ծ.Տ. 1939, Торговые пути Закавказья в эпоху Сасанидов по Tabula Pantiqerian, Вестник древней истории, № 1, Москва, с. 79–97.

Երեմյան Ծ.Տ. 1951, Народно-освободительная война армян против персов в 451–450 гг. (К 1500-летию годовщины), Вестник древней истории, № 4, Москва, с. 41–60.

Կարտլիս Շխօրեբա 2008, История Грузии, Тбилиси, изд. «Артанджки», 454 с.

Մամեդովա Փ. 2005, Кавказская Албания и албаны, Баку, Центр исследований Кавказской Албании, 800 с.

Մելիքիշвили Գ.Ա. 1960, Урартские клинообразные надписи, Москва, изд. АН СССР, 504 с.

Խաչատրյան Վ.Ի. 1991, Вопросы военного искусства в книге Егише «О Вардане и войне армянской», Լրաբեր հասարակական գիտությունների, թիվ 1, Երևան, էջ 126–139:

Saint-Martin M.J. 1818 Memoirres historiques de L'armenie, t. I, «De L'imprimerie royale», Paris, 450 էջ:

О ЛОКАЛИЗАЦИИ ХАЛХАЛА

ШАХНАЗАРЯН А.

Резюме

Ключевые слова: Халхал, Лопнас, Ахум, Агстев, Тавуш, Кура, Гардман.

В окрестностях города Халхал в 450 г. произошло сражение между армянскими и персидскими войсками. Определяемый этим сражением воп-

Շահնշագրյան Ա.

рос локализации Халхала оставался в эпицентре внимания исследователей. Часть исследователей, идентифицируя реку Лопнас (у берегов которой произошло вышеназванное сражение) с рекой Дзегам, локализовывали Халхал в окрестностях этой реки. Ряд авторов, отождествляя Лопнас с рекой Агстев, локализовывали Халхал на месте г. Казах, расположенного на берегу р. Агстев, либо в ее окрестностях.

Новые исследования явствуют о том, что правы те исследователи, которые, идентифицируя р. Лопнас с р. Ахум, локализуют Халхал на берегу р. Ахум.

ON THE TOPOGRAPHY OF KHAGHKAGH

SHAHNAZARYAN A.

Summary

Key words: Khaghkagh, Lopnas, Aghue, Aghstev, Tavush, Kur, Gardman.

In 450 a battle took place between the Armenian and Persian armies in the vicinity of Khaghkagh city. It was due to this that the process of locating Khaghkagh attracted the researchers' attention. Some of them identifying the river Lopnas (on the bank of which the battle took place) with the river Dzegam have located Khaghkagh in the vicinity of that river. While other researchers have identified the river Lopnas with Aghstev, situating Khaghkagh in the place of city Ghazakh (situated on the bank of that river) or in the surrounding area. Researchers have carried out a novel study, which identifies the river Lopnas with river Hakhum, thus introducing an accurate location of Khaghkagh.